

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein oikeus – Suomi) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on A

(Asia C-35/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin kansalaisuus – Unionin kansalaisten oikeus liikkua vapaasti jäsenvaltioiden alueella – SEUT 21 artikla – Direktiivi 2004/38/EY – 4 ja 5 artikla – Velvollisuus pitää mukana henkilötodistus tai passi – Asetus (EY) N:o 562/2006 (Schengenin rajasäännöstö) – Liite VI – Jäsenvaltion merirajan ylittäminen huviveneellä – Seuraamusjärjestelmä, jota sovelletaan tapauksessa, jossa jäsenvaltiosta on matkustettu toiseen ilman henkilötodistusta tai passia – Päiväsakkojärjestelmä – Sakon laskeminen sakotettavan keskimääräisen kuukausitulon perusteella – Oikeasuhteisuus – Rangaistuksen voimakkuus suhteessa rikoksen vakavuuteen)

(2021/C 490/06)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein oikeus

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

A

Muu osapuoli: Syyttäjä

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 21 artiklassa määrättyä ja Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/38/EY täsmennettyä unionin kansalaisten oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen on, kun otetaan huomioon henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä 15.3.2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 562/2006 (Schengenin rajasäännöstö), sellaisena kuin se on muutettuna 26.6.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 610/2013, säädetyt rajojen ylittämistä koskevat säännökset, tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jolla jäsenvaltio asettaa kansalaisilleen velvollisuuden pitää rikosoikeudellisten seuraamusten uhalla mukanaan voimassa oleva henkilötodistus tai passi, kun he matkustavat toiseen jäsenvaltioon millä tahansa kulkuvälineellä ja mitä tahansa matkareittiä, edellyttäen, että näitä seuraamuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt ovat unionin yleisten oikeusperiaatteiden, kuten suhteellisuusperiaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen, mukaisia.
- 2) SEUT 21 artiklan 1 kohdassa määrättyä unionin kansalaisten oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen on, kun otetaan huomioon asetuksessa N:o 562/2006, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 610/2013, säädetyt rajojen ylittämistä koskevat säännökset, tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jolla jäsenvaltio asettaa kansalaisilleen velvollisuuden pitää rikosoikeudellisten seuraamusten uhalla mukanaan voimassa oleva henkilötodistus tai passi, kun he saapuvat sen alueelle toisesta jäsenvaltiosta, edellyttäen, että tämä velvollisuus ei ole maahan saapumisen edellytys ja että kyseisen velvollisuuden laiminlyönnin tapauksessa säädetyt seuraamuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt ovat unionin yleisten oikeusperiaatteiden, kuten suhteellisuusperiaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen, mukaisia. Se, että matka toisesta jäsenvaltiosta kyseessä olevaan jäsenvaltioon tehdään huviveneellä ja kansainvälisen merialueen kautta, on asetuksen N:o 562/2006 liitteessä VI olevan 3.2.5 kohdan toisessa alakohdassa säädetyin edellytyksin yksi niistä tilanteista, joissa tällaisen asiakirjan esittämistä voidaan vaatia.
- 3) SEUT 21 artiklan 1 kohtaa ja direktiivin 2004/38 4 ja 36 artiklaa, luettuina Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohdan valossa, on tulkittava siten, että ne ovat esteenä rikosoikeudelliselle seuraamusjärjestelmälle, jossa jäsenvaltio on säätänyt seuraamukseksi valtion rajan ylittämistä ilman voimassa olevaa henkilötodistusta tai passia sakon, jonka ohjeellinen rahamäärä voi olla 20 prosenttia sakotettavan nettokuukausitulosta, koska tällainen sakko ei ole oikeassa suhteessa tämän luonteeltaan lievän rikoksen vakavuuteen nähden.

⁽¹⁾ EUVL C 103, 30.3.2020.